

Mødet den 5. Marts 1914. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 590—1913). Indstilling fra Brolægningsudvalget om at **Lægningen af en 9" glasseret Kloakledning fra »Vennelyst« gennem Nørrebrogade og Tværgade til Kystvejen** efter afholdt Licitation overdrages Entreprenør C. Bach for 3447 Kr. 62 Øre.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 591—1913). Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende Licitationstilbud paa **Levering af Vejvæsenets Forbrug af Stenmaterialier i 1914—15**).

»Ved den 24. f. Md. afholdte Licitation over Levering af Vejvæsenets Forbrug af Stenmaterialier i Aaret 1914—15 indkom de paa vedlagte Sammenligningsliste anførte Tilbud.

Det indstilles, at

Levering af **Kantsten I** overdrages enten Fr. Møller (1) eller A/S Nordisk Betonkompagni (7) saafremt de Prøver, som fremsendes herfra, maatte vise sig konditions-mæssige. Skulde dette vise sig at være Tilfældet, foreslaas Leverancen overdraget til Einer Nielsen, Aarhus (2), Levering af **Kantsten II** foreslaas overdra-

get Skandinavisk Granit Aktiebolag (4) som den billigste.

Brosten I. Da den fremsendte Prøve fra Skandinavisk Granit Aktiebolag (4) maa foretrækkes for den noget billigere Sten fra Einer Nielsen (2) paa Grund af Stenenes mere regelmæssige Form, foreslaas Leverancen overdraget Skandinavisk Aktiebolag.

Brosten II. Det næstlaveste Tilbud fra Skandinavisk Granit Aktiebolag anbefales.

Brosten III. Leverancen foreslaas overdraget Einer Nielsen (2).

Chaussebrosten. Da de fra Skandinavisk Granit Aktiebolag (4) fremsendte Prøver i høj Grad maa foretrækkes fremfor de af Einer Nielsen (2) fremsendte, foreslaas Leverancen overdraget dette Firma.

Skærver. Det foreslaas — saafremt Lejligheden maatte byde sig saaledes, at Skærverne kunne køres direkte fra Havnen til Arbejdsplads —, da at indkøbe det af Kbmd. Fast (5) tilbødte Parti Skærver.

Søsten. Leverancen foreslaas overdraget J. P. Pedersen m. fl. (10).

Rall. Det foreslaas, at Leverancen af fint Rall overdrages C. A. Hansen (9)«.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 586—1913). Andragende fra **Ligningskommissionen** om Bevilling af 400 Kr. til Kommissionens aarlige Afslutningsfest.

Der bevilgedes 200 Kr.

4. (J. Nr. 15¹⁵—1913). Andragende fra Johan Aug. Larssen om dansk **Indfødsret**.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 592—1913). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Spørgsmaal om hvorvidt der**

tilkommer Arbejdsmand Karl Petersen Understøttelse i Henhold til § 8 i Overenskomsten mellem Byraadet og de kommunale Arbejdere.

Magnus Nielsen oplyste, at Karl Petersen havde arbejdet hos Kommunen de sidste 5 Aar og i den Tid været ferieberettiget. Siden den 1. Januar i Aar havde han imidlertid ikke arbejdet for Kommunen og var 6 Uger efter Nytaar blevet syg. 14 Dage efter Sygdommens Indtrædelse blev Sygdommen anmeldt med Anmodning om Lønudbetaling til ham i Henhold til Overenskomstens § 8. I denne stod, at naar en Mand blev syg eller kom til Skade ved Ulykkestilfælde, kunde han faa sin Løn udbetalt i indtil 13 Uger; men Spørgsmaalet var, om en Mand, der havde staaet udenfor Kommunens Arbejde i 6 Uger kunde falde ind under denne Paragraf, eller om denne fordrede, at vedkommende skulde være i Kommunens Arbejde, naar Sygdommen indtraf. Brolægningssudvalget syntes ikke, at man var berettiget til at udbetale Lønnen, men skulde dog ikke have noget derimod, da Karl Petersen var en dygtig og flittig Mand.

Møller troede, det vilde faa farlige Konsekvenser, hvis man gik ind paa i dette Tilfælde at betale Løn under Sygdom, idet Karl Petersen jo ikke havde været i Kommunens Tjeneste, da Sygdommen indtraf. Manden kunde jo endog meget godt have arbejdet flere andre Steder i den mellemliggende Tid.

Samuelson hævdede, at Karl Petersen kun var fratraadt Arbejdet for Kommunen i de 6 Uger, fordi der ingen Arbejde havde været til ham, og at han ikke havde haft Arbejde for andre i denne Tid. Det forekom derfor Taleren

utvivlsomt, at han maatte kunne gøre Krav paa Lønudbetaling efter § 8.

Christensen mente, at naar Karl Petersen havde været afskediget af Kommunens Tjeneste 6 Uger inden Sygdommens begyndelse, kunde han ikke være berettiget til Løn efter § 8. Da Petersen imidlertid var en dygtig Mand, vilde Taleren henstille til Brolægningsudvalget, at der blev ydet ham en Ekstrahjælp.

Marthin Hansen hævdede, at Karl Petersen intet juridisk Krav havde paa Løn, men kunde i dette specielle Tilfælde godt være med til at give ham en lille Understøttelse.

Samuelson gjorde gældende, at der var Forskel paa, om Manden var afskediget af Kommunens Tjeneste eller kun udtraadt, fordi der ikke var mere Arbejde.

P. Jensen kunde ikke indse, hvorledes man kunde nægte Manden Understøttelse efter Overenskomstens § 8, naar han ikke var afskediget af Kommunens Tjeneste, men kun ventede paa, at der skulde blive Arbejde til ham. At give ham en Understøttelse udenfor Reglerne havde man slet ingen Ret til.

Christensen havde troet, at Petersen var afskediget, men skulde, da han nu hørte, at dette ikke var Tilfældet, indrømme, at det forandrede Sagen meget.

Magnus Nielsen vilde gerne være med til at hjælpe Manden, men kunde ikke indrømme, at denne havde nogen juridisk Ret, da han faktisk ikke havde staaet i Kommunens Tjeneste da Sygdommen indtraf.

Samuelson hævdede, at Karl Petersen var en af dem, der blev regnet for faste Arbejdere.

Maaske havde han ikke noget juridisk Krav, men Byraadet havde en moralsk Pligt til at støtte ham.

Niels Jensen slog fast, at Petersen kun havde forladt Byens Arbejde, fordi der i Øjeblikket ikke var mere til ham at bestille. Det var derfor utvivlsomt, at man havde Pligt til at støtte ham.

Simonsen havde forstaaet Brolægningsudvalgets Formand saaledes, at Udvalget gerne vilde være med til at give Petersen den normale Understøttelse, men at det kun ikke havde turdet. Naar Stillingen var saaledes, mente Taleren at Byraadet kunde bemyndige Udvalget til at behandle Andrageren, som om han var i Kommunens Tjeneste.

Møller ansaa det for klogest at give Petersen en Understøttelse udenfor Reglerne. Naar Manden ikke havde været i Kommunens Tjeneste, da han blev syg, kunde han ikke falde ind under § 8.

P. Jensen fastholdt, at enten havde Kommunen Pligt til at støtte Manden, i hvert Fald moralsk Pligt, eller ogsaa havde den det ikke, og i saa Fald havde den ingen Ret til at understøtte ham mere end saa mange andre.

Marthin Hansen mente vedblivende, at Petersen ingen juridisk Ret havde til Understøttelse, men at Kommunen havde Ret til frivilligt at hjælpe ham.

Magnus Nielsen spurgte, om Udvalget ikke igenennem Lægen skulde forhøre, hvad Manden fejlede, og hvis det kun drejede sig om en kortere Tid betragte ham som fast Arbejder. Skulde Sygdommen blive af længere Varighed, kunde man give ham en 10—12 Kr. om Ugen i Understøttelse.

Samuel sen ansaa Hr. Magnus Nielsens Forslag for uheldigt, idet Konsekvenserne, blev lige store, enten Sygdommen varede kort eller længe.

Formanden mente, at Udvalget kunde tage Sagen tilbage til ny Behandling.

Udvalget tog Sagen tilbage.

6. (J. Nr. 17¹³—1913). Til Erklæring forelaa et til Indenrigsministeriet indgivet **Andragende fra Morten Jensen om Eftergivelse af Fattighjælp og Optagelse paa »De gamles Hjem«.**

Fattigvæsenets Erklæring tiltraadtes.

7. (J. Nr. 585—1913). Det vedtoges at besvare en Forespørgsel fra T. Teilmann i Varde, om Kommunen vil afkøbe ham hans **Antikvitetssamling**, benægtende.

